



מ"ת 19508/11/16 - מדינת ישראל נגד ח'אלד סייאד

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 19508-11-16 מדינת ישראל נ' סייאד (עציר)
תיק חיצוני: 356175/2016

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ח'אלד סייאד (עציר)

החלטה

כתב האישום ותמצית טיעוני הצדדים

במסגרת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, עניינה של החלטה זו בסוגית ראיות לכאורה.

נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו 11 אישומים, שענינם עבירות גניבה. בשבעה מן האישומים מיוחסת עבירת הגניבה, מכוח סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בארבעה מן האישומים מיוחסת למשיב עבירת הגניבה בצוותא, מכוח הסעיף האמור וסעיף 29 לחוק הנ"ל (אישומים 5, 8, 10 ו-11).

בתמצית ייאמר, כי עניינם של כלל האישומים בגניבת פלאפונים מחזקת בעליהן- כולן נשים. הגניבות הנטענות בוצעו בחנויות בגדים או במרכולים, מתוך תיקי הנשים, תיק עגלת תינוק או כיס מעיל.

ב"כ המשיב כופר בכך כי מרשו ביצע עבירה כלשהי מן המיוחס לו.

כאן המקום להבהיר, כי באשר לתשעה מן האישומים (- כולם למעט אישומים 1 ו-7), קיימים בחומר החקירה סרטונים, המתעדים את האירועים הנטענים.

ככלל, נגבו הודעות מן המתלוננות, המזהות את עצמן בסרטונים הרלבנטיים, אך לא הבחינו בזמן אמת בגניבה ובמבצעה. המשיב הכחיש בחקירותיו ביצוע עבירות, אך אישר כי הוא שנצפה בכלל הסרטונים. הסניגור אינו כופר כי מרשו הוא המצולם בסרטונים. טענה מרכזית החוזרת כחוט השני היא, כי בכלל הסרטונים לא ניתן לראות את אקט



הגניבה עצמו. הסניגור תיאר את הנצפה בסרטונים, לשיטתו, באופן המלמד על כי המשיב התהלך לו במקומות המצולמים, בתום לב.

המבקשת טוענת כי בשים לב למשלב הראיות הקיימות ביחס לכל אישום, קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב.

לאור טיבה של המחלוקת, בחנתי היטב את חומר הראיות כולו ועיינתי עיון חוזר ומעמיק בכלל הסרטונים. לא מצאתי להתייחס, פרטנית, לכל טענה אותה העלה הסניגור, ככל שזו נגעה בפרשנותו שלו את הנצפה בסרטונים. נמנעתי מעשות כן, בשל התרשמותי הישירה מן הנצפה, תוך תיעוד מפורט, כמפורט להלן. עם זאת יובהר, כי הקפדתי לבחון כל טענה מפי הסניגור, באופן מלא.

יוער כי אגב שמיעת טענות הצדדים אירעה תקלה טכנית במחשבי בית המשפט, אשר מנעה את קיום הדיון. בהתאם להסכמת הצדדים, הגיש הסניגור את טיעונו בכתב ואילו המבקשת הגישה את טיעונה בכתב אף היא, לאחריו.

לאחר תקלה שאירעה במסירת הראיות הנכונות (שכן חומר החקירה כולל סרטונים רבים שאינם רלבנטיים), ואשר גרמה לעיכוב במתן החלטתי, קיבלתי לעיוני שני דיסקים. האחד כולל סרטונים מושא אישום מס' 8 והאחר כולל את יתרת הסרטונים.

בהערת אגב אציין, כי למקרא טיעוני הסניגור, עולה כי אפשר ובמקרה מסוים או יותר, לא צפה הוא בסרטון הרלבנטי.

תמצית ההכרעה

יוער כבר עתה, כי בשניים מן האישומים (אישומים 5 ו-9), קיימות לטעמי ראיות ישירות לביצוע הגניבות הנטענות, בדמות תיעוד צילומי, כמפורט להלן.

הראיות מושא אישום 6 רלבנטיות ביותר לראיות מושא אישום 5 ומלמדות על קיום ראיות נסיבתיות בעלות עצמה לחובת המשיב.

בין אישומים 3 ו-4 קיימת זיקה. הראיות מושא אישומים אלה נסיבתיות, אך בעלות עצמה לחובת המשיב. הוא הדין באשר לאישומים 10 ו-11. בין שניים אלה לא קיימת זיקה, כפי אישומים 3 ו-4. גם כאן, הראיות מושא אישומים אלה נסיבתיות, אך בעלות עצמה לחובת המשיב.

בין אישומים 1 ו-2 קיימת זיקה. המדובר בראיות נסיבתיות לחובת המשיב, אם כי בעצמה פחותה, כמפורט להלן. הוא הדין באשר לאישומים 7 ו-8. אף ביניהם קיימת זיקה הדדית, אך הראיות מושא אישומים אלה נסיבתיות, בעצמה פחותה ביחס למשיב.



באשר לאישומים בהם ראיות נסיבתיות, אציין כי לאחר עיון בכלל הראיות, נחה דעתי כי ככלל, מתיישבות הן עם האפשרות כי המשיב אכן ביצע את הגניבות הנטענות, באותה שיטת ביצוע, שבוצעה בשינויים טקטיים כאלה ואחרים, בין אירוע אחד לאחר.

שיטת הביצוע, לכאורה, היא היצמדות המשיב לקרבן העבירה מאחור; הסוואת היד המבצעת את הגניבה באמצעות חולצה המונפת באמצעות היד האחרת, באופן החוסם מפני המצלמה אפשרות לתיעוד ישיר; ביצוע הגניבה באופן מהיר ביותר וניתוק מגע מן הקרבן- הכל באופן הנחזה להיות תמים לחלוטין- ושמה למצער בחלק מן המקרים הוא אכן תמים. במקרים מסוימים מחליפים עלי חסה עטופים, בחנויות ה"סופרמרקט", את החולצות המונפות כאמור, בחנויות הבגדים. בחלק מן המקרים מבוצעת שיטת הביצוע בסיוע שותפיו של המשיב, או מי הנחזים להיות כאלה. תפקידם של אלה, לכאורה, לחצוץ בין המשיב ולבין המצלמה, לחסום את דרכה של מתלוננת, באופן המאלצה לעצור ולו לרגעים ספורים בהם מתבצעת הגניבה ולסייע ביצירת מצג תמים באשר לנוכחות המשיב ליד קרבן העבירה.

הראיות הישירות מושא אישומים 5 ו-9, מלמדות אף הן, לכאורה, על תקפות מסקנותי אלה, ולמצער כך הדבר באשר לחלקן.

לאור כל האמור, ועל מנת להמחיש לקורא באופן מיטבי את מסקנותי, אפרט להלן את הראיות שלא על פי סדר האישומים בכתב האישום, כי אם על פי עצמת הראיות.

זו תהא דרך הילוכי: תחילה אתייחס לאישומים בהן קיימות לטעמי ראיות ישירות לחובת המשיב. לאחר מכן, אתייחס לאלה שעניינם ראיות נסיבתיות, החל באלה שבהן עצמה רבה וכלה באלה בהן קיימת חולשה ראייתית.

מושכלות יסוד ותמצית הוראות הדין

מושכלות יסוד הן, כי בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נדרש להכריע במהימנותן ומשקלן של הראיות, אשר טרם עברו את כור ההיתוך של המשפט. בחינת הראיות בשלב זה מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראייתי בראיות גולמיות, אשר לגביהן קיים סיכוי סביר כי עיבודן במשפט יבסס תשתית ראייתית להוכחת אשמת הנאשם מעבר לספק סביר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133). אין מדובר בבחינה טכנית בלבד, ובית המשפט לא יתעלם מסתירות מהותיות וגלויות, המחלישות באופן משמעותי את התשתית הראייתית לכאורה (בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל** (מיום 5.5.15)).

כוחה של קביעה זו יפה גם באשר לראיות נסיבתיות. בשלב זה אין בית המשפט עוסק בשאלת דיותן של אלה לכדי הרשעה, אלא האם מארג אותן ראיות מצליח להגיע לרמה של ראיות לכאורה, הנדרשות לשם מעצר עד לתום ההליכים. לשון אחר- יש לבחון האם קיימת מסכת ראייתית רצופה, שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את התרחיש המפליל העולה ממנה (בש"פ 2411/15 **מדינת ישראל נ' גולן דנה** (פורסם במאגרים, מיום 21.4.15)). במנעד האפשרויות, קיימת אפשרות לפיה הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. על בחינת הראיות להיות טבעית ולא רחוקה



או מאולצת. על בית המשפט להימנע מכיסוי חסר ראייתי ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו (בש"פ 3807/15 **הוואשלה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, מיום 25.6.15)).

בחינתן של ראיות נסיבתיות נעשית על פי מבחן תלת שלבי: בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה, כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי. בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה, לצורך קביעה האם היא מערבת לכאורה את הנאשם בבצוע העבירה. הסקת המסקנה המפלילה כאן תהא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים והשכל הישר. המסקנה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספקת, בהיותה ניתנת להסבר תמים ומקרי, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך הפללה (ע"פ 4510/07 **סראבוניאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, מיום 17.1.08)). בשלב שלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר חלופי, משכנע והגיוני, לסתור את ההנחה העומדת נגדו, אשר יש בו כדי לבסס ספק סביר בעוצמת הראיות המפלילות שהציגה המאשימה.

בחינת כל אחת מן הראיות הנסיבתיות תיעשה על רקע הראיות הנוספות הסובבות אותה (ע"פ 230/84 **חג'בי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(1), 785, 792). ככל שמתרבות הראיות ומשתלבות האחת ברעותה, הופכת חזקת החפות לאפשרות רחוקה יותר, באופן שבו תמונת ההרכבה תצביע על אשם, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה (ע"פ 470/85 **גיל בן גל ואח' נ' מדינת ישראל**, פד מג(3), 133, סע' 8). אין די באפשרות זניחה או דמיונית לשם ביסוס ספק סביר, אלא נדרשת אפשרות המעוגנת באופן סביר בראיות, כמו גם במבחני השכל הישר וניסיון החיים (ע"פ 6244/12 **סבאענה נ' מדינת ישראל** (מיום 11.11.15)).

באשר ל"שיטת ביצוע" ו"עדות שיטה" - האבחנה בין שניים אלו סוכמה בע"פ 411/04 **טטרו נ' מדינת ישראל**, תק-על 2006(1), 231, עמ' 237 (סעיף 13 לפסק הדין). "עדות שיטה" הינה ראיה נסיבתית לביצוע העבירה ואילו "עדות בדבר מעשים דומים" נועדה להוכיח "מחשבה פלילית" להבדיל ממעשה אקראי (להרחבה ראו: ע"פ 694/83 **דנינו נ' מד"י**, פ"ד מ(4), 249; ע"פ 679/78 **כהן נ' מד"י**, פ"ד לד(1), 480; קדמי, **על הראיות**, מהדורת 2003, חלק שני, עמ' 609 ואילך).

האבחנה בין שני מושגים קרובים אלה, נעוצה בתכלית השונה אשר לשמה נדרשת הראיה. עדות על "מעשים דומים" מכוונת לתקוף טענה אפשרית של הנאשם בדבר העדר כוונה פלילית, כאשר ביצוע המעשה אינו שנוי במחלוקת. לעומת זאת, "עדות שיטה" משמשת להוכחת עצם ביצועו של מעשה העבירה על ידי הנאשם. בהתאם לאמור, רשאי בית המשפט לקבוע מסקנות על יסוד "עדות שיטה", אם שוכנע כי ייחודו של אופן ביצוע המעשה העברייני מלמד על עצם ביצוע העבירה או על זהות מבצעה.

לשם קביעת מסקנה מ"עדות שיטה", דרושה הצטברות תכונות דומות ברמה גבוהה ביותר. בהצטברן- עסקינן בעדות שבכוונה להוכיח לא רק את יסוד הכוונה הפלילית, אלא גם את המעשה הפלילי המיוחס לו. מכאן נובע כי ההבדל בין עדות שיטה לבין עדות על "סתם" מעשים דומים הינו הבדל של דרגה ומידת הדמיון בין התכונות המאפיינות את המעשים השונים.



ניתוח פרטני של הראיות

נבחן להלן את הראיות, בהתאם לפריזמה אותה מתווה הדין.

יוזכר כי ניתוח הראיות להלן מתווסף על האמור מעלה, שעל כן אמנע מלציין, בהתייחס לכל אישום בנפרד, כי אין חולק על כי המשיב הוא הנצפה בסרטון, או כי המתלוננת זיהתה עצמה בו וכיוצ"ב קביעות כלליות.

אישומים 5, 6 ו- 9

כאמור לעיל, באישומים 5 ו- 9 קיימות לטעמי ראיות ישירות. בנוסף, ראיות האישום החמישי משליכות על עצמת הראיות מושא האישום השישי.

אישום 5

באישום זה מואשם המשיב בכך כי ביום 11.9.16, בסמוך לשעה 16:30, בחנות "שופרסל דיל" שבתחנה המרכזית החדשה בראשל"צ, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' פיורלה. המשיב עשה כן יחד עם אחרים, תוך שהוא מסתיר את ידו בעת הגניבה באמצעות שקית ירקות.

העבירה המיוחסת למשיב היא גניבה בצוותא.

שני סרטוני רלבנטיים לענייננו: הראשי- סרטון שלישי מהסוף, בתיקיית "שופרסל שער ראשון" שבדיסק- מסומן כ"מצלמה 23" מיום 22.9.16 שעה 15:03. הסרט הנוסף- אחרון באותה תיקייה- מסומן כ"מצלמה 23" מיום 22.9.16, שעה 15:05 (להלן: "הסרט הנוסף").

בתחילת הסרטון נראים ארבע דמויות. הארבעה פוסעים ברווח שבין "שדרות" מדפים בסופר. הקרוב ביותר למצלמה הוא גבר הלובש חולצה שחורה עם הדפס בהיר (להלן: "הגבר"). מעט מאחוריו ולשמאלו פוסעת המתלוננת, הנראית כשתיקה השחור תלוי על כתפה השמאלית. זרועה השמאלית כפופה בזווית ישרה, תוך שהיא חובקת חבילה הצמודה לגופה ואוחזת דבר מה בידה השמאלית. המשיב פוסע מאחוריה. מאחורי המשיב פוסעת אישה (להלן: "האישה"). כל הארבעה פוסעים קדימה, לעבר המצלמה. המשיב נצפה כשהוא מסתובב לאחור, לעבר האישה ומשוחח איתה. בידו הימנית אוחז הוא בבירור בעלי חסה, העטופים בריעת פלסטיק שקופה (מונה 00:03). בשלב זה נעמד הגבר בדיוק בקצה שדרת המדפים, ובוחן מוצר כלשהו. בכך חוסם הוא את תנועתה של המתלוננת. המשיב והאישה שמאחוריו מתקרבים למתלוננת, עד כדי כך שהיא "לכודה" בין הגבר שמלפנים, למשיב שמאחור (מונה 0:05). האישה ספק-



נעמדת במרחק מה מן השלשה. בשלב מסוים פונה הגבר ימינה, כאשר המשיב צמוד ביותר למתלוננת. ניתן להבחין במרפקו הכפוף של המשיב מאחוריה, באופן המלמד לכאורה על כי ידו הימנית- עדיין אוחזת בעלי החסה - מושטת לעבר תיקה. הן הגבר והן המתלוננת חוסמים מן המצלמה את האפשרות להבחין בטיב מעשיו המדויקים של המשיב (מונה 0:07). בחלוף שניה ניתן להבחין כי הגבר פונה ימינה, ממש במקביל לפנייתה של המתלוננת שמאלה. לאחר ששניים אלה עזבו איש לדרכו את המרווח שבין שדרות המדפים, נעצרו המשיב והאישה במקומם. המשיב נצפה בבירור כשהוא מתכופף ארצה בתנועה מהירה, ובידיו עלי החסה, עד כדי ספק-נגיעת העלים ברצפה. באותו שלב נראה המשיב בבירור כשהוא מפיל ארצה, יחד עם עלי החסה, פלאפון העטוף בכיסוי בצבע וורוד (מונה 0:10). מייד לאחר מכן, נצפה המשיב כשהוא דורך קלות על הפלאפון עם רגלו הימנית. באותו שלב נצפית האישה כשהיא צמודה למשיב מאחור, בעוד ידה הימנית נוגעת קלות במותנו. בד בבד, מבצעת היא תנועת בעיטה עם רגלה הימנית, כמי המבקשת לזרז ככל הניתן את העלמת הפלאפון אל מתחת למדפים. בכך בועטת היא קלות בכף רגלו הימנית של המשיב (מונה 0:11). בסמוך לכך נראים השניים- כשהם צמודים האחד לאחרת- כששניהם מנסים לדחוף את הפלאפון עם רגליהם, מתחת למדפים. האישה היא שמצליחה בכך (מונה 0:13). בסמוך לאחר מכן מסווה המשיב את מעשיו, בכך שמתכופף הוא קלות ונוטל מאחד המדפים הנמוכים מוצר, ולאחר מכן מחזירו. לרגע קט ניתן להבחין בבירור במשיב, כשהוא מביט לעבר המצלמה, כמי הבוחן אותה. המשיב והאישה נעלמים לאחר מכן מן המסך.

בסרטון הנוסף, שצולם לאחר עזיבת המתלוננת את המקום, חוזרים המשיב, האישה והגבר, הפוסע מאחוריהם, אל מקום ביצוע הגניבה [על פי השעה הרשומה (16:32)- קרי, כדקה לערך לאחר מכן]. הגבר נצפה בבירור כשהוא מתכופף ארצה (החל ממונה 00:07), מושיט ידו מתחת למדפים ונוטל דבר מה- אשר נחזה להיות פלאפון, בדיוק באותו מקום בו הוסלק הפלאפון הגנוב. השלשה עוזבים את המקום.

הנה כי כן, אמנם אקט הגניבה עצמו אינו מתועד, אך המשיב מפיל ארצה בבירור את הפלאפון ומעלימו עם שותפתו מייד לאחר ביצוע האקט.

המשיב בחקירתו מיום 8.11.16, 10:31 הכחיש כי מדובר בפלאפון, וטען כי מדובר במוצר מהחנות (עמ' 6, שו' 168 ואילך). תשובותיו אלה אינן מתיישבות עם הנצפה בסרט. הסניגור טוען, בין היתר כי לא ברור כלל אם המדובר היה בפלאפון או בכיסוי פלאפון. לאור תלונתה המפורשת של המתלוננת וכלל הראיות הנסיבתיות, אני שולל טענה זו ככל שעסקינן בראיות-לכאורה. החפץ הנראה בצילום דומה בצורתו לפלאפון והדעת נותנת כי לו היה מדובר בכיסוי בלבד, לא היה הכיסוי שומר על צורת פלאפון, על אף שאין בו, לכאורה, חומר מוצק כלשהו.

אשר על כן קיימות ראיות לכאורה, ישירות ונסיבתיות, בעלות עצמה רבה, להוכחת המיוחס למשיב באישום זה.

אישום 6

באישום זה מואשם המשיב בכך כי ביום 8.9.16, בסמוך לשעה 17:23, בחנות "שופרסל דיל" שבתחנה המרכזית החדשה בראשל"צ, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' שרון. המשיב עשה כן יחד עם אחרת, תוך שהוא מסתיר את ידו בעת הגניבה באמצעות שקית ירקות.



על אף האמור, לא יוחסה למשיב, משום מה, עבירת גניבה בצוותא.

המדובר אם כן, בגניבה נטענת, באותו מקום בו נגנב הפלאפון מושא האישום החמישי, שלשה ימים קודם לכן.

הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקית "שופרסל" שבדיסק - סרטון ראשון, מצלמה 12.

בסרטון זה נצפית המתלוננת כשתיקה מונח על כתפה הימנית, כשהיא בגבה למצלמה ופונה שמאלה. משמאלה דוכן גדול המכיל מדפים ובהם מוצרי אפייה שונים. ניתן להבחין במשיב, כאשר בקרבתו ובקרבת המתלוננת נעים כל העת גבר ואישה. בעקבות צפייתי בסרטון לא פעם, אני קובע כי קיימת סבירות גבוהה ביותר כי המדובר באותם גבר ואישה הנצפים בסרטון מושא אישום מס' 5. כאשר לגבר - לובש הוא לכאורה את אותה חולצה בשני האירועים. כאשר לאישה - המדובר לכאורה באותה אישה, על פי מבנה גופה, תנועותיה ומראה פניה. בשני הסרטונים שצולמו השחור אסוף לאחר "קוקו" בצורת כדור.

השלשה מתקרבים ונצמדים למתלוננת, כאשר בשלב מסוים מצויה היא בין המשיב לגבר, בעוד האישה בסמוך. קשה להבחין במדויק במעשי המשיב, כמו גם של היתר, הן בשל ריחוק המצלמה והן בשל הסתרת הדוכן את מעשיהם. בחלוף שניות ספורות נראים המשיב, הגבר והאישה כמי שמנתקים מגע מן המתלוננת.

עסקינן בראיות נסיבתיות. אמנם אקט הגניבה אינו מתועד ועם זאת, בשים לב לראיות מושא האישום החמישי, יש ליתן את הדעת לכל אלה: הימצאות המשיב, הגבר והאישה במקום; התנהלותם "סביב" המתלוננת ועצם היעלמות הפלאפון באותו מועד. כל אלה מהווים צבר ראיות נסיבתיות בעלות משקל, שיש בהן כדי להעביר לכתפי המשיב את נטל הראיה (בשונה מנטל השכנוע, הוא הנטל העיקרי, המוטל כמעט לעולם על התביעה). המשיב מכחיש כל גניבה. לאחר שהמבקשת הניחה לחובתו צבר ראיות כפי האמור בשני השלבים הראשונים של המבחן התלת שלבי דלעיל, יבחן בית המשפט בהליך העיקרי האם עלה בידי המשיב לסתור את האמור - והכל בשים לב למכלול הראיות בכלל האישומים ובשים לב לקיומה לכאורה של שיטת ביצוע.

לאור האמור מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב באישום זה, אם כי נגזעות הן בחולשה קלה.

אישום 9

באישום זה מואשם המשיב בכך כי ביום 15.8.16, בסמוך לשעה 18:51, בחנות "זארה" שבקניון "איילון", רמתן גן, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' ישועה, מתוך תיק שהיה על גבי עגלת תינוק. המשיב עשה כן תוך שהוא מסתיר את ידו בעת הגניבה באמצעות חולצה.



הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקיית "זארה" ושמו "כייסות איילון 15.8".

לאורך הסרט כולו נראה המשיב כשהוא משוטט בחנות ולכאורה בוחן בגדים שונים. בשלב מסוים ניתן להבחין במשיב, הלובש חולצה שחורה, כשהוא פוסע לכיוונה של המתלוננת, ובידו הימנית שתי חולצות עם קולב, או שמא שני קולבים. המתלוננת נצפית כשהיא אוחזת בידית עגלת תינוק ומקרבת אותה אליה (מונה 02:00). על גבי הידית תלויה שקית או שמא תלוי תיק. המשיב נצפה כמי שמביט באופן ממושך יחסית לעברה ולעבר העגלה (מונה 02:03) ולאחר מכן "יוצא" הוא מן המסך. כעבור שניות ספורות "שב" המשיב אל המסך. ניתן להבחין בבירור כי המשיב נעמד מאחורי המתלוננת, כשהוא אוחז בידו השמאלית בשתי החולצות (מונה 02:11- המשיב בקצה הימני של המסך). המשיב נוגע בבגד מסוים, כמי הבוחן אותו, ו"נעלם" בשנית מן המסך (מונה 02:13). מייד לאחר מכן נראית עגלת התינוק כשהיא מוזזת ע"י מאן דהוא- שאינו נצפה בסרטון (מונה 02:15). המשיב "שב" בשנית למסך ונעמד, שוב, מאחורי המתלוננת, כשהחולצות בידו (מונה 02:23). בשלב זה נראית ידו מושטת לעבר התיק התלוי על ידית העגלה. ניתן להבחין בבירור כי התיק הנ"ל, בצבע בהיר, זז קמעא בשל תנועות ידו הימנית של המשיב, המוסווית ע"י ידו השמאלית והחולצות אותן זו אוחזת.

המשיב, אם כן, מתועד כמי המבצע את הגניבה לכאורה.

בשים לב לאמור לעיל ולאור מכלול הראיות, אני קובע כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו באישום זה ואף בעצמה רבה.

אישומים 3 ו-4

בין אישומים אלה קיימת כאמור זיקה. באישום השלישי, מואשם המשיב בכך כי ביום 7.10.16, בסמוך לשעה 11:41, בחנות "זארה" שבקניון הזהב, ראשל"צ, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' ברנץ. המשיב עשה כן בכך שהסתיר את ידו באמצעות חולצה.

אישום 3

הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקיית "זארה" ומכונה "כייס הזהב חאלד".

בסרטון נצפית המתלוננת, לבושה שמלה בהירה, כשגבה למצלמה ועל כתפה הימנית תיק כחול-אדום (מונה 00:14). המתלוננת נצפית כשהיא פוסעת, בגבה וצידה למצלמה, ולאחר מכן פונה שמאלה, לעבר מרווח שבין מתקן ובו קולבים רבים עם פרטי לבוש (להלן: "המתקן"), ובין שולחן ועליו ערימת בגדים שונים (להלן: "השולחן"). מימין לשולחן עומד מתקן קולבים נוסף, קטן יחסית (להלן: "המתקן הקטן"). צמוד לשולחן מצוי שולחן נמוך יותר וגם עליו פרטי לבוש (להלן: "השולחן הנמוך"). בעוד המתלוננת בוחנת פרטי לבוש כשגבה למצלמה ופניה למתקן, נצפה המשיב מגיע- לבוש חולצה שחורה עם הדפס בהיר ומשקפי שמש על מצחו. המשיב מרים בידו השמאלית חולצה- מבלי להביט בה-



ומייד לאחר מכן מניחה על גבי השולחן הנמוך (מונה 0:30 ואילך). המשיב ממשיך בפסיעתו ומתקרב למתלוננת. המשיב נוטל בידו השמאלית חולצה כהה ומחזיק בה (מונה 0:43). בהמשך, נכנס הוא למרווח שבין השולחן למתקן. בשלב זה עומדת אישה מימינה של המתלוננת. המשיב עומד כשחזיתו למצלמה, מרים לרגע קט חולצה צהובה/בהירה שעל גבי השולחן ומייד מניחה עליו בחזרה (מונה 0:50). מייד עם ביצוע האמור, נראית ידו הימנית של המשיב מושטת קדימה ולפנים, כשכתפו הימנית וגבו מופנים מעט לפנים ולמטה. תנועה זו מתיישבת עם האפשרות לפיה בשלב זה גונב הוא את הפלאפון מתיקה של המתלוננת (מונה 0:51). דא עקא, שהן מתקן הקולבים הקטן והן החולצה המוחזקת עם קולב בידו השמאלית, חוצצים בין טיבה המדויק של פעולת זרועו הימנית, לבין המצלמה. בסמוך לאחר מכן, מבצע המשיב תנועות אשר מתיישבות עם האפשרות לפיה טיבן הוא הסתרת הפלאפון הגנוב- והפעם כאשר החולצה הכהה המוחזקת בידו השמאלית מורמת מעלה (מונה 0:53 ואילך). לאחר האמור, נצפה המשיב כשהוא בוחן במבט ארוך, ימינה, את החנות (מונה 0:56). אפשר ומבט זה נועד לבחון שמא הבחין בו מאן דהוא. מייד לאחר מכן מנתק המשיב מגע עם המתלוננת ופוסע במהירות מן המקום (מונה 0:58), תוך שהוא משאיר במקום את החולצה הכהה.

עסקינן בראיות נסיבתיות. אקט הגניבה אינו מתועד, אך מנגד, כלל העולה מן הסרטון מתיישב עם האפשרות כי בוצעה גניבה באופן זריז ומקצועי, תוך ניסיון מרשים להסוות את מהלכי המשיב בטרם הגניבה, במהלכה ולאחריה. אפשר מנגד כי הימצאותו במקום תמימה, אך התרשמותי היא כי המדובר באפשרות רחוקה עד קלושה.

בהינתן הקביעות העקרוניות המפורטות מעלה באשר לטיבן של ראיות נסיבתיות ולרבות האמור בהקשר זה באישום השישי, בשינויים המחוייבים, ברי כי על המותב שישמע את ההליך העיקרי יהא לשקול האם עמד המשיב, אם לאו, בתנאי מושא השלב השלישי של המבחן התלת שלבי.

לאור האמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב באישום זה.

אישום 4

באישום הרביעי, מואשם המשיב כי באותו קניון, בחנות "פול אנד בר", בסמוך לשעה 11:47, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' קרוגליאק מתוך תיקה, בכך שהסתיר את ידו באמצעות חולצה.

טוען הסניגור כי לא הגיוני כי המשיב "הספיק לבצע שתי גניבות בשני מקומות שונים הרחוקים האחד מן השני בהפרש זמנים קצר".

דין הטענה להידחות. המדובר בטענה לא ברורה, שכן המשיב אינו כופר כי הוא הנצפה בסרטונים שצולמו בשתי החנויות, אלא אך חולק על כך כי אכן גנב. יתרה מכך- המדובר באותו קניון. ממילא לא בוססה הטענה לפיה המשיב לא יכול היה להגיע תוך מספר דקות מחנות אחת לאחרת- זאת אף מעבר לכך כי כאמור אין הוא כופר בזיהויו.

הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקיית "זארה" ומכונה "כייס פול הזהב". המדובר בסרטון בעל איכות פחותה ביחס למרבית



הסרטונים.

המשיב נצפה בחלקו הימני-עליון של המסך, עם חולצה שחורה והדפס בהיר, כשבידו הימנית חולצה בהירה עם קולב. בשלב מסוים מרים הוא את ידו השמאלית לעבר ראשו (מונה 0:11). בדיוק בשלב זה, נראית המתלוננת המצויה לפניו, וחזיתה לעבר המצלמה, כשהיא מתכופפת קדימה, לרצפה- אפשר וכדי להרים דבר מה. מייד לאחר מכן נצפה המשיב כשהוא פוסע מאחרי המתלוננת, מתרחק ממנה (מונה 0:14) ולאחר מכן מסתובב ופוסע שוב לעברה, מאחריה, כשגבה אליו (מונה 0:19). המתלוננת, בשמלה שחורה, נצפית כמחזיקה דבר מה על ידה הימנית, כשמרפקה מכופף ובידה השמאלית אחזת תיק (מונה 0:18). המשיב נצפה בבירור כשהוא מתקרב אל המתלוננת קרבה של ממש, ובידו הימנית אותה חולצה בהירה, החוצצת בין המצלמה לבין המשך תנועות ידיו המדויקות (מונה 0:22) כעבור כשנייה או שתיים, סב הוא על עקביו. בשל מרחק המצלמה מן הדמויות, קשה להעריך את מעשיו המדויקים של המשיב. תנועותיו מתיישבות לכאורה עם האפשרות לפיה גנב את הפלאפון של המתלוננת, כפי שאירע לכאורה באישומים הקודמים, ועם זאת העמימות גדולה יותר בהקשר זה, ביחס לניבט מן הסרטונים מושא אותם אישומים.

בשים לב לקביעות העקרוניות באשר לטיבן של ראיות נסיבתיות, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב באישום זה, וזאת בשל קיומה לכאורה של "שיטת ביצוע". עם זאת, הואיל ושיטת הביצוע היא כשלעצמה ראיה נסיבתית ולאור טיב הסרטון, הרי שקיימת חולשה בראיות אלה.

אישום 10

באישום זה נטען כי ביום 13.4.16, בסמוך לשעה 19:29, בחנות "שופרסל דיל" שב"מתחם G" בראשל"צ, גנב המשיב את הפלאפון של גב' גולן, מתוך כיס מעילה, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, בכך שהסתיר את ידו באמצעות שקית ירקות.

הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקיית "שופרסל מתחם G" - סרטון אחרון המסומן 14.4.16, 12:16.

בסרטון ניתן להבחין במשיב, לבוש חולצה שחורה, ואוחז בעלי חסה, העטופים ביריעת פלסטיק. עם המשיב מצוי אדם הנחזה כצעיר בגילו, לבוש אף הוא חולצה שחורה. שערו מגולח ברובו, כאשר במרכז ראשו שיער שחור קצר (**להלן: "האחר"**). עוד ניתן להבחין במתלוננת, כשהיא רכונה לעבר עגלת קניות ולאחר מכן מתקדמת עימה תוך התרחקותה מן המצלמה. בשלב מסוים נעמדת המתלוננת למול מדפים ובוחנת מוצרים שונים, ככל הנראה מאכלים, יחד עם אדם השווה במחיצתה ונחזה להיות קרוב לה. המשיב והאחר מתקרבים למתלוננת ונעמדים מאחוריה ומצידה, תוך שהם נעים כל העת ובוחנים לכאורה מוצרים. המשיב אוחז בעלי החסה (מונה 0:59). בשלב מסוים נעמד האחר, באופן שבו חוצץ הוא בגופו בין המשיב והמתלוננת (מונה 1:09). המשיב נעמד באופן שבו המתלוננת עומדת לימינו. סמוך לאחר מכן- עוזבים השניים את המקום. בטרם החלו בתנועתם זו, ניכר כי המשיב נע באופן המלמד את האחר כי באה העת להסתלק. בהינתן כי לפי עדות המתלוננת היה הפלאפון בכיסו השמאלי של מעילה- הרי שנתון זה מתיישב עם אופן ביצוע גניבת המשיב את הפלאפון.



לאור האמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, אם כי קיימת בהן חולשה קלה.

אישום 11

באישום זה נטען כי ביום 19.2.16, בסמוך לשעה 12:04, בחנות "זארה" שבקניון הזהב, בראשל"צ, גנב המשיב את הפלאפון של גב' וירניק, יחד עם אחרת, שזהותה ידועה למאשימה, בכך שהסתיר את ידו באמצעות חולצה.

הסרטון הרלבנטי מצוי ב"תיקית זארה" ומכונה "כייס הזהב שעה 12:04".

המשיב נצפה בסרטון כשהוא בחולצה שחורה. בידו השמאלית הוא אוחז בחולצה לבנה/בהירה עם קולב. המתלוננת נעה לפניו, לבושה בחולצה חומה ותיקה השחור תלוי על כתפה הימנית (מונה 0:23). המשיב פוסע במהירות מאחורי המתלוננת, מניף מעט מעלה וימינה את החולצה, באופן שזו מסתירה את זרועו הימנית מפני המצלמה. זרועו הימנית מושטת במקביל וקדימה לעבר תיקה של המתלוננת (מונה 0:24). מייד בסמוך לאחר מכן פוסעת אישה עם שיער שחור מאחוריו **(להלן: "האישה")**. המשיב עומד במקומו, בעוד המתלוננת מתרחקת מן המקום (מונה 0:26). עתה, כשהאישה מרחק כחצי מטר ממנו, מאחוריו, מסיט המשיב את מבטו ימינה ולאחור, לעברה, כמי היודע כי היא שם, וניכר כי הוא אומר לה דבר מה תוך הרמת ידו הימנית (מונה 00:27). השניים עוזבים את המקום יחד.

לאור האמור, בשים לב לכל המפורט מעלה באשר לראיות נסיבתיות ו"שיטת ביצוע", אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב באישום זה.

אישומים 1 ו-2

בין אלה קיימת כאמור זיקה. אבחן תחילה את האישום השני.

אישום 2

באישום זה מואשם המשיב כי באותה חנות מושא האישום הראשון, בסמוך לשעה 11:00, גנב את מכשיר הפלאפון של פלונית, שזהותה אינה ידועה למאשימה, בכך שהסתיר את ידו בתוך חולצה.

הסרטון הרלבנטי מצוי בתיקית "זארה" ושמו "רוטשילד 2". בסרטון, נצפית קרבן העבירה (להלן תכונה למען הנוחות כ"מתלוננת", על אף שאין תלונה בנמצא) במרכז התמונה, כשהיא עומדת ומימינה מתקן קולבים שעליהם פרטי לבוש שונים. המתלוננת נעמדת כשעל כתפה הימנית תלוי תיק צד בצבע בז'. בה בעת, המשיב נצפה בחולצה שחורה, ידו השמאלית אוחזת קולב ובו שתי חולצות. המשיב פוסע לעבר גבה של המתלוננת ונעמד למספר שניות מאחוריה (מונה 00:03). מייד בסמוך, המשיב פוסע במקביל למתלוננת ומאחוריה, באותו קצב ולמשך זמן קצר. אגב האמור, נראה המשיב כשהוא מסיט את ידו השמאלית ימינה, אף מעבר לכתפו הימנית- לכאורה, בתנועה שאינה מתיישבת עם תכלית כלשהי. במקביל, ידו הימנית מושטת לפניו בגובה המותן- ובאותו גובה בו מצוי תיקה של המתלוננת. במצב זה, הקולב



ובו החולצות חוצץ בין המצלמה ולבין זרועו הימנית של המשיב. בשל כך, לא ניתן לראות במדויק את מעשיו. מנגד, תנועות גופו של המשיב בכלל ושל ידו בפרט, בהחלט מתיישבות עם האפשרות לפיה הוא גונב את הפלאפון מתיקה של המתלוננת, באופן מהיר (מונה 00:05 ואילך). תנועות המשיב מהירות. בשלב מסוים עולה ידו השמאלית, האוחזת בחולצה, מעלה. בשל זווית הצילום ומרחק המצלמה, לא ניתן להבחין אם הוא אוחז בדבר מה, סמוך לאחר המתואר לעיל. עם זאת, מייד לאחר ביצוע התנועה המתיישבת עם אפשרות ביצועה של הגניבה, פונה הוא שמאלה, בעוד המתלוננת ממשיכה בתנועתה לפנים ובכך למעשה מנתק הוא ממנה מגע. עם תנועתו הנ"ל שמאלה, נעמד המשיב למול מתקן קולבים אחר- לכאורה תנועה טבעית ביותר- כשגבו למצלמה, למשך מספר שניות. לא מן הנמנע כי בשלב זה או מעט לפניו, הוא מסליק את הפלאפון שגנב, ככל שגנב. לאחר האמור תולה המשיב את החולצות אותן החזיק עד כה, על גבי מתקן הקולבים שבקרבתו עמדה המתלוננת קודם לכן.

לאור כל האמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, אם כי קיימת בהן חולשה.

אישום 1

באישום זה מואשם המשיב בכך כי ביום 7.10.16, בסמוך לשעה 10:50, בחנות "זארה" שבקניון רוטשילד, ראשל"צ, גנב את מכשיר הפלאפון של גב' ויסוקי. לשון אחר- המדובר בגניבה לכאורה שאירעה דקות ספורות בטרם אירועי האישום השני.

לאישום זה לא קיים סרטון- כך לאור הבהרת ב"כ המבקשת. משכך, אני מתעלם מטיעוני הסניגור, המתייחס בטיעוניו, אם כן, לסרטון לא רלבנטי.

המתלוננת מסרה בהודעתה כי הניחה את הפלאפון שגנב ממנה, בכיס החיצוני של תיקה. הואיל ובהתייחס לאישום זה ולאישום השני, עסקינן באירועים סמוכים, בהפרש של דקות ספורות ובאותו מקום, קיימת אפשרות לאור "שיטת ביצוע", כי ידו של המשיב הייתה במעל. מנגד- המעשה כלל לא תועד.

בהינתן האמור, קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב באשר לאישום זה, אך מנגד קיימת חולשה משמעותית בהן.

אישומים 7 ו- 8

בין אישומים אלה קיימת זיקה כאמור.

אישום 8

באישום זה מואשם המשיב כי ביום 18.8.16, בשעה 17:51 או בסמוך לכך, בחנות "שופרסל דיל" שברח' ז'בוטינסקי



בראש"צ, גנב את הפלאפון של גב' לויס, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה.

קיימים שני סרטונים רלבנטיים. העיקרי שבהם מכונה 17501100. בסרטון זה נצפית המתלוננת, לבושה בטוניקה כחולה ללא שרוולים, משמאל למרכז התמונה (מונה 00:09, שרון המצלמה 17:50:37). המתלוננת עומדת בסמוך לדוכן ירקות. באותה עת נצפה המשיב כשהוא פוסע בקרבה אליה, לבוש חולצה שחורה, ובידו השמאלית עלי חסה. מאוחר יותר מתקדמת המתלוננת עם עגלת קניות ובכך מתרחקת היא מן המצלמה ונעמדת שוב ליד דוכן ירקות (מונה 01:46) המשיב חולף לידה, מאחוריה, וממשיך בתנועה לעבר דוכן ירקות אחר, לידו הוא נעמד מונה 01:54. בשלב זה מגיע אדם אחר, לבוש חולצה לבנה הנראה כמי המשוחר בפלאפון מונה 01:57. אף הוא חולף לצד המתלוננת. המשיב והאחר משוחחים לרגע. האחר ממשיך בתנועה ונעמד ליד דוכן ירקות, או אז מגיע המשיב אליו ומוסר לו את עלי החסה (מונה 02:09). אפשר ובנוסף מוסר הוא למשיב את הפלאפון. המשיב נצפה כשהוא יוצא מן המסך, לעבר היציאה מן החנות (ניתן להבחין בבירור בקרני השמש החודרות מבעד לפתח החנות, שאינו נצפה בתמונה. שעת השעון שבסרטון היא 17:52:50). האחר ממשיך להסתובב מעט בחנות, לכאורה משוחח בטלפון. לאחר מכן מותיר הוא את עלי החסה על גבי דוכן ויוצא אף הוא מן החנות (מונה 02:37, שעת השעון שבסרטון 17:53:11).

בסרטון האחר, שמספרו 17501000, נצפית היציאה מן החנות. המשיב נצפה כשהוא יוצא מן החנות כשידיו ריקות (מונה 02:13, שעת השעון שבסרטון 17:52:47 ואילך) ופונה מחוץ לחנות, שמאלה. האחר נצפה כשהוא יוצא מן החנות (מונה 02:38, שעת השעון שבסרטון 17:53:13 ואילך), אף הוא שמאלה.

מעשה הגניבה אינו נראה בסרטון. מעבר המשיב ליד המתלוננת מהיר. הדמויות בשלב זה רחוקות מן המצלמה, וגם בשל כך אין מדובר בתמונה בעלת איכות מיטבית. תנועותיו של המשיב במרחב החנות, כמתואר לעיל, עם ובלי האחר, לרבות נטילת עלי החסה, הבאתם לידי האחר לאחר השלב בו לכאורה בוצעה הגניבה, יציאת האחר לאחר המשיב מן החנות ולאחר שהותיר את עלי החסה במקום, ועצם יציאת השניים מן החנות שלא ביחד, אם כי בהפרש של כמחצית הדקה - כל אלה מתיישבים לכאורה עם האפשרות לפיה המשיב אכן גנב את הפלאפון, בסיוע האחר. עם זאת, מדובר באפשרות נסיבתית ובלתי מוצקה.

לאור כל האמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב באשר לאישום זה, אם כי קיימת בהן חולשה.

אישום 7

באישום זה מואשם המשיב בכך כי באותו מקום בו בוצעה הגניבה מושא האישום השמיני, כעשרים דקות קודם לכן - קרי בשעה 17:30 - גנב את הפלאפון של גב' טורסונג. אין סרטון המתעד את האירוע. על פי עדות המתלוננת הפלאפון היה בכיס האחורי של מכנסיה וכי הרגישה דחיפה קלה שלא נתנה דעתה עליה עד אשר הבחינה בחסר.

לכאורה, קיימת אפשרות כי המדובר במשיב, לפי מתאר שיטת הביצוע המתוארת לעיל ולאור סמיכות הזמנים בין האירועים. מנגד, אין כל ראיה כי דווקא המשיב הוא שגנב את הפלאפון, בהעדר כל ראיה באשר להימצאותו במקום.



לאור האמור אני קובע כי ככל שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב באשר לאישום זה, נגועות הן בחולשה משמעותית ביותר.

סיכום

העולה מן המקובץ לעיל- כדלקמן:

קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, בהתייחס לאישומים 3, 5, 6, 9 ו- 11. מבין אלה- באישומים 5 ו- 9 קיימות ראיות ישירות.

ביתר האישומים קיימות ראיות לכאורה, אם כי קיימת בנוסף חולשה בהן, באופן שבו באישום מס' 10 קיימת חולשה קלה; באישומים 2, 4 ו- 8 מצאתי כי קיימת חולשה שאינה קלה ואינה משמעותית; באישום מס' 1 קיימת חולשה משמעותית ואילו באישום מס' 7 קיימת חולשה משמעותית ביותר.

משכך, קיים יסוד סביר להרשעת המשיב, למצער בתשעה אישומים, כאשר בשישה מהם הסבירות איתנה יותר ביחס לאחרים.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ז, 11 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.